THE DAILY HEBREW JOURNAL

I. [illegible]NBERG, Pres. & Gen. Mgr.

The Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario

PUBLISHED BY

— CANADIAN JEWISH PUBLISHING CO., LTD. —

281-253 Queen Street West Telephone Adelaide 3967

SUBSCRIPTION RATES: $4.00 PER YEAR
SINGLE COPY 2c.

Entered as Second Class Mail Matter at C.P.O Toronto, Ontario January 22nd, 1913

פערנעסט ניט אז די ליידענדע

עס זענען יעצט די זומער חדשים, יענע טעג, ווען די גאנצע עפענט־ליכע טהעטיגקייט, ווערט ווי פארלוירן אין אבגעשטעלט. אזוי איז שוין יעדען זומער, און ווילענדיג אדער ניט ווילענדיג מוז מען זיך אונטער דעם אונטערוואדפען.

ביי די מעהרסטע ארגאניזאציעס איז שוין דארום איסגערעכענט, אז בי הגיפס־ארבייט ווערט אנגעפיהרט אין די קאלטע ווינטער אין הערבסט־חדשים, און דעם זומער שטוסט מען ווי עס איז דורך. אזוי איז עס מיט יעדער ארגאניזאציע און מיט יעדער טהעטיגקייט, דאך איז ניט פערהאן קיין כלל אהן קיין פרט, און אין געוויסע פעלע מוזען זיין איסנאהמען.

די טהעטיגקייט פאר די מלחמה קרבנות טאר ניט ליידען צוליעב די זומער־חדשים.

זיים די אידישע פאליטישע האריזאנטען זענען גרעסערע געוואָרען, זיים דעם, די פיער מיליאן אידען זענען פון שקלאפעריי בעפרייט געוואָרען, האט די חילפס־טהעטיגקייט פיעל געליטען טראן דעם וואס די אידישע נויט און די ליידען זענען ניט פערקלענערט און געמינדערט געוואָרען. ניט נור די איפסטערקזאמקייט אבגעצויגען געוואָרען, נאר דאס וואס עס האט ניט דערענדיגט דאס ערשטע פעראורזאכט דאס לעצטע — די ווארמע זומער־מאנאטען.

זאל מען ניט פערגעסען, אז זייפיעל מען זאל ניט רעדען וועגען קיין צוקונפט, טאר אויך די געגענוואַרט ניט פערגעסען ווערען, ווייל אהן א געגענוואַרט קען קיין צוקונפט ניט זיין. די ליידענדע קענען כלליז מיט גו־טען אויסזיכטען ניט געהאלפען ווערען. מען מוז אלעס האבען ברייט פאר די עריזאקסענען. אין מיקך פאר די קינדער, און דיעזע חילף דארף מען אפילו אין דעם לאנד, צו וועלכען אונזערע אלעמענס אויגען זענען מיט אזוי פיעל האפנונג געווענדעט.

די חילפס־טהעטיגקייט מוז ענערגיש פארגעזעצט ווערען.

די לעצטע צייט בעמערקט זיך אין דעם היגען מלחמה־קאנפערענץ, די צענטראלע ארגאניזאציע פאר דער חילפס־טהעטיגקייט, א געוויסע פאסיוויטעט, דאס טאר ניט זיין, ווייל ברייט מוז מען זיך אונטער דעם אונטערוואדפען.

ביי די מעהרסטע ארגאניזאציעס איז שוין דארום איסגערעכענט, אז בי הגיפס־ארבייט ווערט אנגעפיהרט אין די קאלטע ווינטער אין הערבסט־חדשים, און דעם זומער שטוסט מען ווי עס איז דורך. אזוי איז עס מיט יעדער ארגאניזאציע און מיט יעדער טהעטיגקייט, דאך איז ניט פערהאן קיין כלל אהן קיין פרט, און אין געוויסע פעלע מוזען זיין איסנאהמען.

די טהעטיגקייט פאר די מלחמה קרבנות טאר ניט ליידען צוליעב די זומער־חדשים.

זיים די אידישע פאליטישע האריזאנטען זענען גרעסערע געוואָרען, זיים דעם, די פיער מיליאן אידען זענען פון שקלאפעריי בעפרייט געוואָרען, האט די חילפס־טהעטיגקייט פיעל געליטען טראן דעם וואס די אידישע נויט און די ליידען זענען ניט פערקלענערט און געמינדערט געוואָרען. ניט נור די איפסטערקזאמקייט אבגעצויגען געוואָרען, נאר דאס וואס עס האט ניט דערענדיגט דאס ערשטע פעראורזאכט דאס לעצטע — די ווארמע זומער־מאנאטען.

זאל מען ניט פערגעסען, אז זייפיעל מען זאל ניט רעדען וועגען קיין צוקונפט, טאר אויך די געגענוואַרט ניט פערגעסען ווערען, ווייל אהן א געגענוואַרט קען קיין צוקונפט ניט זיין. די ליידענדע קענען כלליז מיט גו־טען אויסזיכטען ניט געהאלפען ווערען. מען מוז אלעס האבען ברייט פאר די עריזאקסענען. אין מיקך פאר די קינדער, און דיעזע חילף דארף מען אפילו אין דעם לאנד, צו וועלכען אונזערע אלעמענס אויגען זענען מיט אזוי פיעל האפנונג געווענדעט.

די חילפס־טהעטיגקייט מוז ענערגיש פארגעזעצט ווערען.

די לעצטע צייט בעמערקט זיך אין דעם היגען מלחמה־קאנפערענץ, די צענטראלע ארגאניזאציע פאר דער חילפס־טהעטיגקייט, א געוויסע פאסיוויטעט, דאס טאר ניט זיין, ווייל ברייט מוז די חינגערעריג אונטער אלע אומשטענדען געגעבען ווערען.

דער טאראנטער מלחמה קאנפערענץ, וועלכער האט אנגעפיהרט, אזא גלענצענדע ארבייט, וועלכע איז געווארען א ביישפיעל פאר פיעל אנדערע שטעדט, א דאנק דער גרויסער איכערגעבענער וואלינטירען־ארמיי פיהרט לעצטענס א מאנגעל אין דיעזע אידישע אפפערוויליגע ענגע־לנט אין פריזיען. דיעזער מאנגעל דארף ניט זיין זייערע פלעצער טארען ניט בלייבען לעער. איב די ערשטע וואלינטירען זענען מיעד געוואָרען, מוזען זיך אברופען גענוג אנדערע, וועלכע זאלען זיין גרייט די לעדיגע פלעצער צו פערנעהמען.

מיט וואס מיר זאלען ניט בעשעפטיגט זיין. פאר וועלכעס מיר זאלען ניט ארבייטען. די חילפס־טהעטיגקייט פאר די הונדערטער טויזענד דער ליידענדע טאר פאר קיין מינוט ניט אבגעשטעלט ווערען.

צו דער ארבייט — צו ראטעווען א פאלק פון הונגער און ניט!

בעריכטען פון די צענטרען פון די אלייאנסע ווייסען צו דערצעהלען אז גאר אין גיכען וועלען זיך צופלאקערען שלאכטען אויף די קאיזער־לעמבערג ליניען, יענע געגענדען, וועלכע האבען שוין אזוי פיעל געליטען פון דער מלחמה. אין וועלכע זענען אזוי געדיכט בעפעלקערט פון אידען. דאס וואס איז געבליעבען פון די ערשטע חורבות, וועט יעצט ליידען, אין מיר מוזען זיין גרייט מיט אונזער „רעד־קראס" טהעטיגקייט, זאלען מיר ניט ווארטען אויפ'ן לעצטען מאמענט.

זאל די חילפס ארבייט אנגעהן אזוי אז עס זאל זיין גרויסע חילף פאר יעדען נייטפאל.

וועלען מיר בעקומען מאקסימום פרייזען?

אונזער שפייז קאנטראלער, איז נאכדעם, ווי ער האט זיך בעראט־הען מיט וואשינגטאן און אטאוואַ, שוין צוגעטראטען צו דער ארבייט, אן ארבייט וועלכע וועט געוויס פאר א לאנגע צייט זיין אן ארבייט פון אונטער־הען, און אין דער אייניגער מינוט ניט אבגעשטעלט ווערען.

צו דער ארבייט — צו ראטעווען א פאלק פון הונגער און ניט!

בעריכטען פון די צענטרען פון די אלייאנסע ווייסען צו דערצעהלען אז גאר אין גיכען וועלען זיך צופלאקערען שלאכטען אויף די קאיזער־לעמבערג ליניען, יענע געגענדען, וועלכע האבען שוין אזוי פיעל געליטען פון דער מלחמה. אין וועלכע זענען אזוי געדיכט בעפעלקערט פון אידען. דאס וואס איז געבליעבען פון די ערשטע חורבות, וועט יעצט ליידען, אין מיר מוזען זיין גרייט מיט אונזער „רעד־קראס" טהעטיגקייט, זאלען מיר ניט ווארטען אויפ'ן לעצטען מאמענט.

זאל די חילפס ארבייט אנגעהן אזוי אז עס זאל זיין גרויסע חילף פאר יעדען נייטפאל.

דער חלום פון א אידישער רעפובליק

פון דר. ש. מ. מלמד

(ספעציעל פאר'ן „אידישען זשורנאל.)

פאר די לעצטע פאר חדשים קען מען זעהן אין פערשיעדענע אידישע און אל־געמיינע צייטונגען ארטיקלען און נייעס־גאטיצען וועלכע זיינען בעטיטעלט: „א אידישע רעפובליק אין ארץ ישראל". איינינע פון די אלגעמיינע צייטונגען דע־רען שוין פון א אידישע רעפובליק אין ארץ ישראל אזוי ווי עס וואלט שוין געווען א אידישער שטאאט און מען וואלט נור געדארפט געבען נייע דענינערונגס־פארם, איהם ענדערען פון א מאָנארכיע אין א רעפובליק. אונזערע פראפעסיאָ־נעלע בטלנים, הערענדיג רעדען פון א אי־דישער רעפובליק אין ארץ ישראל האבען שוין נענדיגט א אפאזיציאנס־פארטיי, דאס הייסט א מאָנארכיסטישע פארטיי, וועלכע איז גענען רעפובליק. ביי די קאנגרעס וואהלען האט מען אפט געקענט הערען, ווי גענאסען רעדען מיט כעס פון א אידישער „רעספובליקא" אין ארץ ישראל — מיר וועלען זיך ניט לאזען פער־נארען אין א אידישער „רעספובליקא אין ארץ ישראל, האט מיר א גענאסע ער־זעהרט אין טאג פון די קאנגרעס־וואה־לען.

מען קען פסיכאלאגיש פערשטעהן, וואהרום גראד אין אמעריקא איז דער בע־גריף פון איהנעשטאאט פערבינדען מיט דעם בעגריף פון א רעפובליק — און פאר וואס די נאציאנאל־פאליטישע לעזונג פון דער יודענפראגע געפינט איהר אויס־דרוק אין דעם וואונש צו עטאבלירען א אי־דישע רעפובליק. ווען מען בעטראכט אבער די לאגע אביעקטיוו, מוז מען מודה מען צום שלום, אז די פיעל דיסקוטירטע אידישע רעפובליק איז נאר א מלאה — א מעטאפאהרישע אויסדרוק ווייזע אין האט ניט קיין שום באזיס אין דער ווירק־ליכקייט. א רעפובליק איז נאר א געוויסע ענינערונגספארם און איז ניט דאס זעלבע ווי דער בעגריף פון: א מדינה קען זיין מאָנארכיסטיש, רעפובליקאנישש, אל־גארכיש, אריסטאקראטיש און אזוי ווייטער. עס זיינען פאראן שלעכט פערוואלטעטע רעפובליקען און זעהר גוט פערוואלטעטע מאָנארכיען. מעקסיקא איז א רעפובליק אין ענגלאנד איז א מאָנאָר־כיע. אפילו דער ווילדסטער רעפובליקא־נער וועט ניט וואגען צו בעהויפטען אז מעקסיקא איז א בעסער פערוואלטעטע מדינה ווי ענגלאנד און אז די מעקסיקא־נער פיהלען זיך גליקליכער ווי די ענגלענ־דער אדער אז עס איז בעסער און אנגע־נעהמער צו לעבען אין מעקסיקא ווי אין ענגלאנד.

מיר שטעהען איצט ניט פאר דער פראגע רעפובליק אדער מאָנארכיע, נאָ־מיר שטעהען פאר דער פראגע: ווי קענען מיר עטאבלירען א אידישע עפענטליך־ע כ ט ל י ך געזייבערטע היים אין ארץ ישראל, מיט אנדערע ווערטער, ווי זענען מיר עטאבלירען אין ארץ ישראל די פאליטישע הערשאפט פון דעם אידישען פאלק.

די פראגע וועלען מיר האבען צו פערענטפערען, אפילו ווען אלע מעכטע זאלען אונז געבען פאלעקטיוו און אלע מעכטע זאלען אנערקענען די אידישע מדינה אין ארץ ישראל.

א שטאאט קען מען ניט מאכען, א שטאאט איז א היסטאָרישער פראדוקט, מיר זיך ארגאניש ענטוויקלען. ווען מיר זאלען הייטען זיין אין דער לאגע זיך צו ענטשיידען וואס מיר ווילען: א רע־פובליק אדער א מאָנארכיע. אויב נאך די פראגע ניט געלעזט. א נאציאנאלע אידי־שע מאוועדענישעס אין ארץ ישראל וועט פאראויס, אז אין ארץ ישראל איז פאראן א אידישע מאיאָריטעט און אז דיעזע אי־דישע מאיאָריטעט איז שוין עקאָנאָמיש און סאָציאל אזוי ארגאניזירט, אז זי איז בכח צו טראגען דעם שטאאט אויף איהרע פלייצעס. אזוי לאנג ווי דאס איז אבער אין ארץ ישראל ניטא, קען קיין פראָקלא־מאציאָן פון א אידישער רעפובליק ניט לע־זען די ציוניסטישע פראגע.

דער־פון קען מען זעהן, אז דאס ער־שטע פראבלעם מיט וועלכען מיר מוזען זיך בעשעפטיגען, איז א מאסענאיינוואנ־דערונג אין ארץ ישראל כדי שנעל צו שא־פען א אידישע מאיאָריטעט. נון אין אבער מאסענאיינוואנדערונג אין א לאנד וואס האט ניט קיין אינדוסטריע א זעהר געפעהרליכעס אונטערנעהמונג. עס איז ניט שווער צו דיינען פופציג גרויסע שיי־פען און אנפאנגען טראנספארטירען טויזע־נדע פון אידען אין ארץ ישראל. אבער פון וואס וועלען די איינגעוואנדערטע דאר־טען לעבען? מיר ווילען דאך ניט שאפען קיין נייע חלוקה. דערפאר ווערט דאס פראבלעם פון א מאסענאיינוואנדערונג אין ארץ ישראל ערדזירט צו דער פראגע: ווי שאפט מען די עקאָנאָמישע פארבעדינ־גונגען צו אן איינוואנדערונג אין גרויסען מאסשטאב? א אינדוסטריע, וועלכע זאל ערנעהרען מעהרערע טויזענד מענשען קען מען ניט שאפען! פון היינט אויף מאר־גען. יעדע געזונדע אינדוסטריע, מוז זיך לאנגזאם און ארגאניש ענטוויקלען. זי מוז לאנגזאם געפינען אבזאץ־מארקען פאר איהרע פראדוקטען, זי מוז ערציהען איהרע איינגעגעם טיפ ארבייטער, זי מוז געפינען די קוואלען, וואו מען קויפט אין גרויס־ווייז הוי־מאטעריאל און אזוי ווייטער. דאס איז א מעשה פאר פיעלע פיע־לע יאהרען. דער ציוניזמוס קען אבער אזוי לאנג ניט ווארטען.

דאן איז עס גאר ניט ווינשענסווערטה אז די עקאָנאָמישע הויפט־באזיס פון עס צוקונפטיגען אידישע פאלעסטינא זאל זיין א אינדוסטריע, ווייל א יונגער שטאאט, וואס מוז נאך ערשט פאסען געסטע ווארצלען אין לעבען און מוז זיך ווערשאפען דעם פאליטישען צוטרויען פון אנדער וועלט, קען ניט אנפאנגען מיט אינדוסטריע און עקאָנאָמישע הויפט־באַ־יס איז אינדוסטריע זיינען עקאָנאָמישע קריזיסען.

אזוי מוז אן אנדערע עקאָנאָמישע באזיס געפינען ווערען — און דאס קען נור יין אגריקולטור — פארמעריי. פאלעס־טינא איז א פרוכטבארעס לאנד, ווען זי ווערט מיט מאדערנע אגריקולטור־מיטעל בעארבייט. אין ארץ ישראל קען מען אלאנזירען א האלבען מיליאן פארמער און זיי זאלען זיך אלע קענען ערנעהרען בכבוד. אבער דער באדען פון ארץ ישראל איז זעהר פערגאלעסינט. ער מוז ווי־דער איינגעפרישט ווערען כדי זיין פרוכטבאר ווי ער איז א מאל געווען. גע־וויס קען מען ניט נאנץ ארץ ישראל אין איין טאג אומוואנדלען אין א פרוכטבאַ־עס לאנד אבער מען קען פיעל שנעלער טאפען גוטע אגריקולטורעלע בעדינגונגען אין ארץ ישראל ווי גינסטיגע אינדוסטרי־עלע בעדינגונגען.

א אידישע געזעלשאפט מיט א קאַ־פיטאל פון צוואנציג מיליאן דאלאר, קען אין א נאנץ קורצע צייט שאפען אזעלכע אגריקולטורעלע בעדינגונגען, אז מען זאל זיינען פערפלאנצען אין ארץ ישראל דעם גרשטען יאהר פופציג, דעם צווייטען יאהר הונדערט און דעם דריטען יאהר צוויי הונדערט טויזענד אידען. אין א אישך פון פינף יאהר קענען מיר האבען אין ארץ ישראל דריי פיערטעל מיליאן אי־דען, וועלכע קענען זיך ערנעהרען פון ווערע פארמעריי. דערביי קען מען לאנג־אם און זיכער ארויסבילדען א אידישע אינדוסטריע, וועלכע זאל נאך דעם פער־זיך פון פינף זעקס יאהרען אויף קענען ערנעהרען צוויי הונדערט טויזענד מענ־שען.

ביי קאנסערוואטיווער און קאנסטרוק־טיווער ארבייט קען זיך אין דער צווישענ־צייט ארויסבילדען א סאָציאלע ארגאניזא־ציאָן, וועלכע זאל שפעטער, ווען אלע פארבעדייטונגען פאר א אידישע שטאאט זיינען שוין געשאפען קענען איבערנעהמען די לאסטען אין פעראנטוואָרטליכקייט פון א שטאאט.

דאס אלעס זעצט אבער פאראויס, אז די מעכטע זאלען אונז ערלויבען זיך אָנ־צוזידלען אין ארץ ישראל מיט דער אויס־וויכט אויף די שפעטערע דרינדונג פון א אידישע מדינה. ווען די מעכטע שטיטען צו צו דעם וועלען מיר ניט דארפען אויס־נעבען קיין מיליאנען פאר יענע שטיקלאך לאנד אין ארץ ישראל, וועלכע זיינען ניט פריוואט אייגעטהום, זאנדערן וועלכע גע־הערען היינט צו דער טערקישער קרוין. און אפילו פריוואט אייגענטהום וועלען מיר קענען קויפען פיעל גלייכער מיט היינט.

אלזא אין בעסטען פאל, און איך גלויב אז דער בעסטער פאל וועט איצט איינטרעטען און אז די מעכטע וועלען צו־שטימען צו דעם פלאן פון א צוקונפטיגען אידישען ארץ ישראל וועלען נאך יאהרען לאנג פערגעהן, ביז מיר וועלען שטעה, אפר דער פראגע: א רעפובליק אדער א מאָנארכיע. היינט איז די פראגע פון א אידישע רעפובליק אין ארץ ישראל נור צוקונפטמוזיק. ווען מיר האבען א גע־זונדען פאליטישען חויש, לאזען מיר זיך איצט ניט איין אויף צוקונפטסמוזיק און אויף פאליטישע חלומות, נאר מיר טהוען פראקטישע ארבייט: מיר ווענדען ערשט אן אלע מיטלען כדי צו קריגען די צושטי־מונג אז סומאטיע פון די מעכטע און דאן איז עס א געלד פראגע און א פראגע פון אָרגאניזאציאָן און שנעלע ארבייט. מיט א סומע פון צוואנציג מיליאָן דאלאר קען מען אין ארץ ישראל וואונדער אויס־טהון און אין א נאנץ קורצע צייט שאפען אזעלכע עקאָנאָמישע, סאָציאלע און קול־טורעלע בעדינגונגען כדי צו מאכען ביינ־ליך א מאסענאיינוואנדערונג און אזוי צו לעגען די גרונדלאגע פון א אידישען שטאאט אין דעם לאנד פון אונזערע אבות.

איך בין איבערצייגט אז עס זאל זיך שוין נור האנדלען פון א פראגע פון געלד, וועלען זיין ניט קיין צוואנציג נאר הונ־דערט מיליאָנען — און אז אידען קענען טהון קאנסטרוקטיווע ארבייט האבען זיי אפט גענוג בעוויזען.

THE DAILY HEBREW JOURNAL

I. [illegible]NBERG, Pres. & Gen. Mgr.

The Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario

PUBLISHED BY

— CANADIAN JEWISH PUBLISHING CO., LTD. —

281-253 Queen Street West Telephone Adelaide 3967

SUBSCRIPTION RATES: $4.00 PER YEAR
SINGLE COPY 2c.

Entered as Second Class Mail Matter at C.P.O Toronto, Ontario January 22nd, 1913

עטאבלירט 1880 טעל. איסט 193

ב. ראם און קא. אינק.

לאזט וויסען דעם פאבליק זייערע ספעשעל פרייזעס!

ספירעט	פער גאלאן —	—	—	$6.00
ברענדיס	פער גאלאן —	4.00	5.00	6.00
ראיים וויהיסקי	פער גאלאן —	3.00	3.50	4.00
סקאטש וויהיסקי	פער גאלאן —	4.00	5.00	6.00
קימעל / ווישניק	פער גאלאן —	—	4.00	4.50
פעפערמינט				
עסטרייכישע איינעס שטארקע ליקער	פער גאלאן —	4.50	4.50	5.00

אלע סארטען וויינען, שנאפסען און ביערס אימפארטירטע און דאמעס־טיק צו ביליגע פרייזען. קאנטרי אדרעס פינקטליך בעזארגט.

B. RAM & CO.' INC.

289- St. Dominique Street Montreal, Que.

די קענעדער ציוניסטישע קאנ־ווענשאן

פון א. ב. בענעט

א קאנווענשאן האט געוועהנליך א צווייזייטיגע בעדייטונג און דיענט א צוויי פאכען נוצען. פון דעם שטאנדפונקט פון דער פערגאנגענהייט דארף א קאנווענשאן דיענען אלס פערענדיגונגס פונקט, אלס סיום, אלס קולמינאציע פון א סעריע פון אהעפגקייטען און פערוויקלונגען. דא־נעבען פון דעם שטאנדפונקט פון דער צו־קונפט דארף א קאנווענשאן דיענען אלס אן אנפאנג, אלס א פארבעדייטונג פיר א נייער סעריע פון טהעטיגקייטען און גע־מיינשאפטליכע אינטערעסען.

ס'איז מעגליך אז א קאנווענשאן זאל קענען ערפיללען נור איינע פון די אויבענ־ערמאהנטע צוויי בעדיינונגען. אן ארר־אנזאציע קען זיך האבען א צוזאמענ־פאהר אין דארט בעשליסען, אז זי האט ניט מעהר קיין אורזאכע ווייטער צו מאַ־טערען זיך אויף דער וועלט און אז עס איז גלייכער צו לאזען איהר נשמה געהן אויף דעם עולם האמת. אין אזא פאל וואלט דער סיום געטראגען דעם כאראקטער פון א ודוי, אזוי די פאזיטיווע אינטערעסען פון דער קאנווענשאן וואלטען געלעגען נור אין דער זייט פון דער „ערגאנגענהייט.

די קאנווענשאנס פון אונזערע עקזיס טירענדע גרויסע אָרגאניזאציעס, אדער בעסער געזאגט, פארטייען, מוזען, אויב זיי זאלען זיין נוצליך און פרוכטבאר, האַ־בען דעם צווייזייטיגען כאראקטער פון א סיום אין פון א אן התחלה. זיי דארפען זי־ך אן עלעקטריישער שטראם וואו די יונג געגענגענדעצטע כחות נאך לאנגען קליייבען זיך, קומען זיך ענדליך צוזאמען אין א שטרימדיגען קאנפליקט און ליטערען אויס די לופט. דער קאנפליקט שטעלט צופריעדען דעם טריעב פון דער אָנגעזא־מלטער ענערגיע, און אין דער זעלבער צייט בעשאפט עס א צושטאנד וואו עס ווערט מעגליך דער אנפאנג פון א ווייטער־דיגער טהעטיגקייט, און זאמלונג פון ענערגיע.

אויב א פארטיי איז דעמאָקראטיש מוז די סיום־פאזע פון איהר קאנווענ־טע. דער איינצעלנער ווען ער פערוואלטעט זיינע איינגענע געשעפטען, און דארף קיי־נעם ניט אָבגעבען קיין דין וחשבון פיר זיינע מעשים, האט זיך ווענינ צו רעכע־נען מיט דער דאגה צו ער האנדעלט לויט גע־וויסע פרינציפיעלע פארשריפטען צו ניט. ער מאכט זיך א פלאן וואס ער דארף טאהן, און שטרייבט זיך אן פון טאג צו טאג צו אויספיהרען זיין פלאן. אבער ער איז ניט מחויב אוועקצוזעצען זיך פעריא־דיש און נעמען אויסרעכענען אויב אלע זיינע שריט זיינען געווען אין איינקלאנג מיט דעם פלאן אדער פרינציפ וואס ער האט פון אנפאנג אוועקגעשטעלט פאר זיך. ווען דער זעלבער מענש אבער האנדעלט שוין ניט פאר זיך, ער אלס אפטרופס פיר אנדערע, לויט א געוויסער צוואה אדער פערזאג, דאן מוז ער זיך שוין היטען כמעט פון טאג צו טאג צו זעהען אז ער זאל ניט פערלייכען צו וויט פון זיינע פעראדהנונגען.

אין א דעמאָקראטישער פארטיי, איז דער פרינציפ פון אפטרייסטס די טדיעב־קראפט וואס מאכט מעגליך דעם פראגרעס פון דער פארטיי. די מיטגליעדער פון א פארטיי האבען א געמיינזאמען אידעאל וואס בעוועגט זיי צו ארבייטען צוזאמען. יעדער מיטגליעד איז בעאיפפראגט צו ביישטייערען עטוואס צו דער ערפאָלג פון דער בעוועגונג. דער מאָטיוו איז ניט זיין איינענער נוצען, זאנדערן די טובה פון דער בעוועגונג. און אין זיין יעדען שריט און טרים אלס אידעאליסט, אלס בעוועגונגס מענש מוז ער אכהיטען די פראג־ראם פון דער פארטיי, — ער איז אן אפטרופס, א „טראסטיי", אדער נאמען איר דער נאנצער פלאטפארמע, די פלאט פארמע געהערט דער נאנצער בעוועגונג, אדער פארטיי. אין ער האט ניט קיין רעכט צו קאמפרומעטירען די בעוועגונג מיט זיינע אינפערענטוואַרטליכקייט.

און אין דעם משך פון א יאהר אדער צוויי קלייבען זיך אויף א סך סיטו־אציאָנען און פראגען אין דעם לעבען פון דער בעוועגונג, וועלכע פאדערען אנט־וואָרטען און שטעלונגען. וואס פאר א רעאקציאָן אדער שטעלונג דארף די פאר־טיי, אדער בעייגענונג נעהמען צו דיעזען אדער יענער פראגע? ואס איז די וויכ־טיגקייט פון דיעזער אדער יענער עראייג־נים פאר דער בעוועגונג? יעדער מיט־גליד — יעדענפאלס יעדער ערנסטער מיטגליעד — האט זיך זיין מיינונג וועג־נען די אלע סיטואציאָנען בנוגע צו זיין בעוועגונג. פונדאמענטאל געהערט יעדער צו איינעם פון עטליכע קאטעגאָרייס, אדער גרופען פון דער בעוועגונג. אבער אין פיעלע פעלע ברעכט די אינדיווידו־אליטעט זאמאר די קייטען פון קאטע־גאריעס און גרופען. יעדענפאלס אלס א מיטגליעד פון א קאטעגאָריע, האט יע־דער חבר זיין קאטעגאָרישע מיינונג אר־בער די פערשיעדענע וויכטיגע פראגען אין כאראקטיאָנען, און ווייטער ווערט זיין מיינונג אלעס שטארקער און אינטענסי־ווער, און אם ענדע פון א יאהר קען ער געפינען אז ער איז נאר כרחוק מזרח ממערב פון אנאנדער מיטגליעד פון דער זעלבער פארטיי אין אָבשאצונג פון די נייע סיטואציאָנען און עראייגניסע.

ווען א פארטיי איז דעמאָקראטיש און לעבענסלאז, ווען זי ווערט נעפיהרט פון עטליכע, וועלכע גלויבען אז דיא בע־וועגונג איז זייער פריואט איינענטהום, אזן די מאסען מיטגליעדער נעהמען ניט קיין טעיעע אינטערעסע אין דער בעוועג־גונג, דאן קען קיין אינטענסיווע מיינונגס פערשיעדענהייט זיך ניט ענטוויקלען. ווען דער פיהרער האלט זיך ניט פאר דעם טראסטע אדער נאמ פיר דער נאנצער פארטיי וועמעס דירעקטיוון מכח גרונד־פרינציפען ער מוז היטען און נאכפאלגען, דאן וועט ער ניט פיהלען זעהר טיעה זיין פערפליכטונג צו דער דעמאָקראטישער פלאטפארמע פון דער פארטיי, און עס וועט איהם פעהלען דער ערנסטער רעס־פעקט פיר מענשען וועלכע האבען אנדערע מיינונגען ווי ער. מיינונגס פערשיעדענ־הייט קען זיך ענטוויקלען ווען עס איז דא דער ריכטיגער רעספעקט פיר מיינונגען. און רעספעקט קען מען האבען פאר מיי־נונגען פון אנדערע ווען מען פיהלט אז די אנדערע האבען א רעכט צו האלטען זיך ביי זייערע מיינונגען, אזא צושטאנד קען עקזיסטירען וואו עס הערשט דער גייסט פון געמיינזאמקייט, פון גענעזייטיגע אפטרופסות.

א קאנווענשאן פון א לעבעדיגער דע־מאָקראטישער פארטיי איז שטענדיג איב־טערעפענט, און די מיטגליעדער קומען אויס אויף דעם מיט שפאנונג. זיי פיה־לען אויף זיך די פערענטוואַרטליכקייט פון דער זעלבער מענש אבער האנדעלט שוין ניט פאר זיך, ער אלס אפטרופס פיר אנדערע, לויט א געוויסער צואה אדער פערזאג, דאן מוז ער זיך שוין היטען כמעט פון טאג צו טאג צו זעהען אז ער זאל ניט פערלייכען צו וויט פון זיינע פעראדהנונגען.

אין א דעמאָקראטישער פארטיי, איז דער פרינציפ פון אפטרייסטס די טדיעב־קראפט וואס מאכט מעגליך דעם פראגרעס פון דער פארטיי. די מיטגליעדער פון א פארטיי האבען א געמיינזאמען אידעאל וואס בעוועגט זיי צו ארבייטען צוזאמען. יעדער מיטגליעד איז בעאיפפראגט צו ביישטייערען עטוואס צו דער ערפאָלג פון דער בעוועגונג. דער מאָטיוו איז ניט זיין איינענער נוצען, זאנדערן די טובה פון דער בעוועגונג. און אין זיין יעדען שריט און טרים אלס אידעאליסט, אלס בעוועג־גונגס מענש מוז ער אכהיטען די פראג־ראם פון דער פארטיי, — ער איז אן אפטרופס, א „טראסטיי", אדער נאמען איר דער נאנצער פלאטפארמע, די פלאט פארמע געהערט דער נאנצער בעוועגונג, אדער פארטיי. אין ער האט ניט קיין רעכט צו קאמפרומעטירען די בעוועגונג מיט זיינע אינפערענטוואַרטליכקייט.

אין אין דעם משך פון א יאהר אדער צוויי קלייבען זיך אויף א סך סיטו־אציאָנען און פראגען אין דעם לעבען פון דער בעוועגונג, וועלכע פאדערען אנט־וואָרטען און שטעלונגען. וואס פאר א רעאקציאָן אדער שטעלונג דארף די פאר־טיי, אדער בעייגענונג נעהמען צו דיעזען אדער יענער פראגע? ואס איז די וויכ־טיגקייט פון דיעזער אדער יענער עראייג־נים פאר דער בעוועגונג? יעדער מיט־גליד — יעדענפאלס יעדער ערנסטער מיטגליעד — האט זיך זיין מיינונג וועג־נען די אלע סיטואציאָנען בנוגע צו זיין בעוועגונג. פונדאמענטאל געהערט יעדער צו איינעם פון עטליכע קאטעגאָרייס, אדער גרופען פון דער בעוועגונג. אבער אין פיעלע פעלע ברעכט די אינדיווידו־אליטעט זאמאר די קייטען פון קאטע־גאריעס און גרופען. יעדענפאלס אלס א מיטגליעד פון א קאטעגאָריע, האט יע־דער חבר זיין קאטעגאָרישע מיינונג אר־בער די פערשיעדענע וויכטיגע פראגען אין כאראקטיאָנען, און ווייטער ווערט זיין מיינונג אלעס שטארקער און אינטענסי־ווער, און אם ענדע פון א יאהר קען ער געפינען אז ער איז נאר כרחוק מזרח ממערב פון אנאנדער מיטגליעד פון דער זעלבער פארטיי אין אָבשאצונג פון די נייע סיטואציאָנען און עראייגניסע.

ווען א פארטיי איז דעמאָקראטיש און לעבענסלאז, ווען זי ווערט נעפיהרט פון עטליכע, וועלכע גלויבען אז דיא בע־וועגונג איז זייער פריואט איינענטהום, אזן די מאסען מיטגליעדער נעהמען ניט קיין טעיעע אינטערעסע אין דער בעוועג־גונג, דאן קען קיין אינטענסיווע מיינונגס פערשיעדענהייט זיך ניט ענטוויקלען. ווען דער פיהרער האלט זיך ניט פאר דעם טראסטע אדער נאמ פיר דער נאנצער פארטיי וועמעס דירעקטיוון מכח גרונד־פרינציפען ער מוז היטען און נאכפאלגען, דאן וועט ער ניט פיהלען זעהר טיעה זיין פערפליכטונג צו דער דעמאָקראטישער פלאטפארמע פון דער פארטיי, און עס וועט איהם פעהלען דער ערנסטער רעס־פעקט פיר מענשען וועלכע האבען אנדערע מיינונגען ווי ער. מיינונגס פערשיעדע־הייט קען זיך ענטוויקלען ווען עס איז דא דער ריכטיגער רעספעקט פיר מיינונגען. און רעספעקט קען מען האבען פאר מיי־נונגען פון אנדערע ווען מען פיהלט אז די אנדערע האבען א רעכט צו האלטען זיך ביי זייערע מיינונגען, אזא צושטאנד קען עקזיסטירען וואו עס הערשט דער גייסט פון געמיינזאמקייט, פון גענעזייטיגע אפטרופסות.

א קאנווענשאן פון א לעבעדיגער דע־מאָקראטישער פארטיי איז שטענדיג איב־טערעפענט, און די מיטגליעדער קומען אויס אויף דעם מיט שפאנונג. זיי פיה־לען אויף זיך די פערענטוואַרטליכקייט

פערקסופיין, סאבאלט
און ניו־יארק סעקיוריטעס
וועכענטליכען בריעף וועגען מארקעט
ווערט צוגעשיקט פריי אהן געלד,
אויף פערלאנג
ROBERT E. KEMERER & CO.
108 Bay St.
(מעמבערס פון סטענדערט סטאק עקסטשיינדזש)
פאראנטוואָרטליכקייט — 100 ביי סטריט

פערקיופיין גאלד קעמפ
די לעצטע אינפארמאציעס קענט איהר קריגען ווען איהר וועט זיך סובסקרייבען פאר דעקם פערקיר־פיין הערלד.
סוויטה פערקיופיין, אנטעריאָ.
פריין פאר קענדע $1.50. פראנזי־נינטע שטאאטען $2.00 א יאהר.

טעלעפאן אדלייד 1411.
אויב איהר ווילט אויסקוקע
צעהן יאהר יאונגער קומט צ
דר. ספאר
(קירא פרעקטא)
53 קאלעדזש סטריט
קארנער טעראלי סט. טאראנטא
אפיס שטונדען 9 פריה ביז 6 אבענ
ספעציעלער אפארטמענט אויף זונטא
א שעהנהייטס אָרלאָר
פאר שעמפוניינג, פאסאזשינג מעני
יורינג, העיר דרעסינג, פריקשאן, פע
סישע בעדער, און אלע סארטען באד
האנדלונגען וועלכע ווערען בעהאנדעלט
פון דר. ספאר
אסיסטענט וו. לאמאר.

פון זינט דער לעצטער קאנווענשאן, פ
וואס די פארטיי האט געהאט געגומען כ
זען רעווידירט ווערען. יעדער מיטגליע
אדער יעדענפאלס, יעדער קאטעגאר
אדער גרופע האט זיך זיין אדער איהר ג
בערעכענטע מיינונג איבער דעם יאהר
פאסירונגען און עס איז דרינגענד נויט
אז די פערשיעדענע מיינונגען זאלען ז
צוזאמענגעשטיסען כדי איהר בעסערע פון ז
זאלען איבערבלייבען און די שוואכע
און פאלשערע זאלען אונטערגעהן. א
וועל די אטמאספערע ווערט קלאר, קענ
די מיטגליעדער איבער א נייעס אנגע
מיט זייער ארבייט לויט בעשטימטע רע
ווידירטע פר